

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: M. B.
bytem

proti
žalovanému: Krajský úřad kraje Vysočina
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2017, č.j. KUJI 22846/2017, sp. zn. OOSČ 149/2017 OOSC/60

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 18. 5. 2017 žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2017, č.j. KUJI 22846/2017, sp. zn. OOSČ 149/2017 OOSC/60 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí

Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy ze dne 3. 1. 2017, č.j. SZ-MMJ/OD/4668/2016/24 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kterého se dopustil porušením § 4 písm. c) a § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že dne 21. 1. 2016 v 16:25 hod. jako řidič osobního motorového vozidla Volvo RZ x na silnici č. I/38 u sjezdu z dálnice D1 ve směru jízdy od Jihlavy nerespektoval dopravní značku V1a „podélná čára souvislá“ a z pravého odbočovacího jízdního pruhu přešel přes podélnou čáru souvislou do levého průběžného jízdního pruhu a po spatření nákladního vozidla s návěsem řidiče L. V., který již odbočoval ze sjezdu z dálnice D1 na silnici č. 38 směrem na Jihlavu nestačil zastavit nebo zpomalit a narazil levou přední částí svého vozidla do levé zadní části návěsu, čímž způsobil dopravní nehodu.
3. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena pokuta v částce 1500 Kč a povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

4. V napadeném rozhodnutí se žalovaný věnoval shrnutí průběhu řízení a obsahu správního spisu. Dále se zabýval jednotlivými odvolacími námitkami žalobce a shledal, že nejsou důvodné.
5. K úvodní námitce žalobce uvedené v odvolání, která se týkala způsobu provedení důkazů, žalovaný uvedl, že ji posoudil jako nedůvodnou. Dle protokolu o ústním jednání byly odvolateli čteny a prohlíženy listiny ze spisového materiálu, kdy je ve výčtu uvedena i fotodokumentace. Fotodokumentace pořízená na místě dopravní nehody Policií ČR je součástí jejího oznámení přestupku, které bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno dne 1. 3. 2016. Fotodokumentace je připojena na disku CD k poslednímu třináctému listu tohoto oznámení přestupku Policií ČR. Na straně páté protokolu z ústního jednání je podpisem odvolatele potvrzeno, že byl seznámen se spisovým materiálem.
6. K potvrzení svého tvrzení navrhl odvolatel výslech svědka J. B., který byl odvolatelem zmocněn k nahlédnutí do spisového materiálu. Dle žalovaného by jeho výpověď byla nadbytečnou právě proto, že dle protokolace z ústního jednání ze dne 21. 6. 2016, byl odvolatel seznámen s kompletním spisovým materiálem včetně fotodokumentace, což potvrdil svým podpisem a toto jednání předcházelo nahlížení do spisu J. B. I přiložená kopie soupisu spisu se shoduje se soupisem spisu, jak byl předložen krajskému úřadu s kompletním spisovým materiálem ve věci (s posledním zápisem ke dni 6. 12. 2016, kterým bylo vyrozumění dle § 36 správního řádu). Zmocněnec odvolatele po nahlížení do spisu navíc požádal o fotokopii části spisového materiálu, nikoli kompletního spisového materiálu. Žádná s okolností uvedených v odvolání nezakládá pochybnost o tom, že by odvolateli nebyl předložen kompletní spisový materiál v jeho věci k nahlédnutí a že by v řízení nebyl proveden důkaz fotodokumentací.

7. Druhý významný okruh námitek odvolatele uvedených v odvolání se týkal porušení § 50 odst. 3 správního řádu tím, že v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez dalšího návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Konkrétně namítal postup prvostupňového správního orgánu, který ač opakovaně dožadoval provedení svědecké výpovědi svědka V. Městským úřadem Tábor, jej následně nevyslechl a z jeho výpovědi u Městského úřadu Tábor při rozhodování nevycházel, jelikož odvolatel nebyl ze strany Městského úřadu Tábor o jeho provádění řádně a včas vyrozuměn. Prvostupňový správní orgán svůj postup v odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůvodnil tím, že na základě provedeného dokazování listinnými důkazy a svědeckými výpověďmi svědkyně P. a svědka K. má za dostatečně prokázané spáchání přestupku ze strany žalobce.
8. Krajský úřad k tomu uvádí, že ve shodě s prvostupňovým správním orgánem považuje spáchání přestupku za jednoznačně prokázané, a to i bez provedení svědecké výpovědi svědka V. (řidiče kamionu, do jehož zadní části návěsu žalobce narazil). Svědkyně P. i svědek K. jeli ve stejném směru jako on. Žalobce je měl vysokou rychlostí předjet a posléze narazit do kamionu, který řídil V., a který již odbočoval vlevo směrem na Jihlavu. Na dopravní situaci měli svědci P. a svědek K. lepší rozhled ze své pozice než řidič kamionu, který odbočoval vlevo a při tomto úkonu musel mj. sledovat situaci v provozu na pozemní komunikaci a je pravděpodobné, že při dokončování odbočovacího úkonu si ani nemusel povšimnout vozidla odvolatele, které jelo vysokou rychlostí v místě, kde je tato rychlost omezena dopravní značkou na 70 km/hod, a které poté narazilo do zadní části návěsu jeho vozidla. Místo nárazu a poškození obou vozidel na druhou stranu nepřisvědčuje verzi žalobce, nastíněné v jeho písemném vyjádření, že zavinění dopravní nehody spatřuje na straně řidiče kamionu, který mu nedal přednost v jízdě. Řidič kamionu odbočovací manévr započal v době, kdy mu to umožňovala situace v provozu a vozidla příjíždějící směrem od Jihlavy byla ještě dostatečně daleko. Nedání přednosti by dále odpovídal jiný charakter poškození vozidel, tj. náraz do přední části vozidla, nikoli do zadní části návěsu nákladního vozidla. Vina žalobce byla na základě provedeného dokazování prvostupňovým správním orgánem jednoznačně prokázána.
9. K postupu prvostupňového správního orgánu, který k výpovědím svědka V. při rozhodování nepřihlížel, jelikož o jejich provedení Městským úřadem Tábor nebyl žalobce tímto orgánem řádně a včas vyrozuměn, je dle krajského úřadu naprosto v pořádku. Pokud by z nich prvostupňový správní orgán vycházel, byl by jeho postup v rozporu se zákonem. I bez výpovědi svědka V. byl na základě ostatního provedeného dokazování zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
10. Žalobci za přestupek hrozila podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokuta v rozpětí od 1.500 Kč do 2.500 Kč. Prvostupňový správní orgán uložil po posouzení polehčujících a přitěžujících okolností pokutu na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí, tedy ve výši 1.500 Kč, což považoval za dostatečné k naplnění účelu řízení a sjednání nápravy. Zvolená sankce je podle žalovaného řádně odůvodněná a v souladu s kritérii vyjádřenými v § 12 odst. 1 zákona o přestupcích a považuje ji s ohledem na okolnosti spáchání přestupku a

osobu přestupce za odpovídající a splňující represivní i preventivně výchovnou funkci.

11. Vzhledem k výše uvedenému proto krajský úřad podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

III. Žaloba

12. V žalobě ze dne 18. 5. 2017 žalobce uvedl, že byl postupem správních orgánů poškozen na svých procesních právech. V odvolání mj. namítal, že se prvostupňové rozhodnutí opírá o důkazy (fotografie), které nebyly řádně provedeny a které nejsou založeny ve správním spisu, a se kterými se tak obviněný neměl možnost seznámit a vyjádřit se k nim.
13. Žalovaný se s tím vypořádal tak, že konstatoval vyjmenování důkazu fotodokumentace v protokolu o ústním jednání a fakt, že jemu byl správní spis předán včetně CD připojeného k třináctému listu spisu. Dále pak odmítl vyslechnout navrženého svědka. Žalobce uvedl, že o existenci CD s fotodokumentací se dozvěděl teprve až z napadeného rozhodnutí žalovaného. Když mu byl na ústním jednání předložen spis, nebylo k třináctému listu fyzicky nic připojeno a ani samotný obsah listu nic takového nenasvědčoval. CD se nenacházelo nikde v předloženém materiálu.
14. Žalobce poukázal na audio nahrávku z jednání dne 21. 6. 2016 ve formátu m4a, která může podepřít jeho tvrzení, že CD nebylo součástí spisu a ani nato nebyl žalobce oprávněnou úřední osobou upozorněn.
15. Následně žalobce navrhl důkaz svědeckou výpovědí svého zmocněnce J. B., který dne 22. 12. 2016 nahlédl v zastoupení žalobce do správního spisu a požádal o kopie toho, co bylo ve spisu.
16. Když se žalobce dne 11. 5. 2017 dostavil ke správnímu orgánu opět nahlédnout do spisu, byl již spis svázan a ke 13. listu byl z rubové strany přilepen papírový CD obal obsahující disk. K tomuto připojení tedy muselo nejspíš dojít teprve až těsně před odesláním spisu k odvolacímu orgánu, kde byl nejspíše spis i svázan po celé délce levých okrajů listů oproti stavu při ústním jednání, kdy byl svázan pouze levý horní roh. Z pořízených fotografií však není zcela patrné, že v případě ústního jednání je rubová strana 13. listu prázdná, ale svědčí tomu lehce prosvítající text z listu 14.
17. Z audiozáznamu je patrné, že během ústního jednání k žádnému faktickému provedení (prohlížení, předložení, či promítnutí) fotografií nedošlo, přestože nepozorným žalobcem podepsaný protokol o ústním jednání může svědčit o opaku. K tomu směřoval i jeho důkazní návrh ve vyjádření ze dne 23. 12. 2016, v němž navrhoval provést důkaz, z něhož bude patrné, kde začínalo dopravní značení „plná čára“. Žalobce má za to, že k řádnému provedení důkazu nestačí jeho letmé zmínění v úvodu ústního jednání a zapsání do protokolu.

18. Konečně žalobce uvedl, že pokud je součástí spisu elektronické médium, má být uvedeno samostatně označeno v soupisu součástí a příloh spisu.
19. Z uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení, jakož i přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

20. Žalovaný poukázal na skutečnost, že podle protokolu o ústním jednání ze dne 21. 6. 2016 byl žalobce seznámen s kompletním spisovým materiálem včetně fotodokumentace, což potvrdil svým podpisem, a dále tomuto jednání předcházelo nahlížení do spisu. I přiložená kopie soupisu spisu se shoduje se soupisem spisu, jak byl předložen žalovanému jako odvolacímu orgánu s kompletním spisovým materiálem ve věci s posledním zápisem ke dni 6. 12. 2016, jímž bylo vyrozumění podle § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
21. Zmocněnec žalobce po nahlížení do spisu navíc požádal o fotokopii spisového materiálu, nikoli kompletního správního spisu. Žádná z okolností uvedených v odvolání nezakládá pochybnost o tom, že by žalobci nebyl předložen kompletní spisový materiál v jeho věci k nahlédnutí a že by v řízení nebyl proveden důkaz fotodokumentací.
22. K návrhu na provedení důkazu audiozáznamem z průběhu ústního jednání ze dne 21. 6. 2016 žalovaný uvedl, že zmíněnou nahrávku žalobce nepředložil ani ke svému odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, ani k podané žalobě a ani se o existenci takové nahrávky nezmínil.
23. Z veškerých podkladů, které měl žalovaný k dispozici v době svého rozhodování vyplývá, že důkaz v podobě fotodokumentace z místa dopravní nehody byl řádně proveden.
24. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že netrval na tom, aby bylo nařízeno ústní jednání.
25. Ve své replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že jeho zmocněnec může dosvědčit, že CD s fotodokumentací v této době nebylo připojeno ke správnímu spisu. Podle názoru žalobce bylo již v době rozhodování žalovaného patrné, že existují přinejmenším vážné pochyby o tom, zda bylo s fotodokumentací v řízení před prvostupňovým orgánem zacházeno podle zákona, neboť ten záznamy na elektronických médiích jako přílohu spisu výslovně vyjmenovává.
26. Zároveň žalobce vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání.

V. Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

28. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
29. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo v neomluvené nepřítomnosti žalobce a v omluvené nepřítomnosti zástupce žalovaného dne 11. 12. 2018 (omluva žalobce z nařízeného jednání byla soudu doručena až dne 13. 12. 2018).
30. Krajský soud při jednání shrnul obsah soudního a správního spisu, z něhož vyplývá především to, že správní spis obsahuje CD s fotodokumentací (příloha č. 1) založené na č.l. 13 jako součást policejní dokumentace postoupené prvostupňovému orgánu Policií ČR. Dále je ve spisu obsažen protokol z ústního jednání ze dne 21. 6. 2016, z něhož vyplývá, že obsahem správního spisu k tomuto datu byla fotodokumentace z dopravní nehody a byl jí při jednání proveden důkaz. Dne 22. 12. 2016 nahlédl do spisu zmocněnec žalobce J. B., který si pořídil kopie části spisové dokumentace, konkrétně 17 listů. Dne 11. 5. 2017 si pořídil žalobce osobně kopii dokumentace na externí disk.
31. Krajský soud dále rozhodl o tom, že provede důkaz audionahrávkou ústního jednání ze dne 21. 6. 2016 a důkaz fotografiemi ze správního spisu, které žalobce přiložil k žalobě. Krajský soud nepřipustil důkaz výsledkem svědka - zmocněnce žalobce pana J. B. a zamítl jej.
32. Krajský soud se seznámil při přípravě na jednání s obsahem zvukového záznamu přístupného na internetu na adrese <http://zaloba.milosbem.net/08-57-28.m4a> a shledal, že koresponduje s obsahem protokolu z ústního jednání ze dne 21. 6. 2016, což vypovídá o autenticitě této nahrávky. Zároveň tuto nahrávku považuje za přípustný důkaz, neboť pořizování zvukových záznamů z ústního jednání ve správním (a tedy i přestupkovém řízení) není správním řádem ani jiným zákonem výslovně zakázáno, ani to není vázáno svolení oprávněné úřední osoby či její vědomost o tom, že si účastník zvukový záznam pořizuje.
33. Z příslušné sekvence zvukového záznamu vyplývá, že při ústním jednání byl konstatován obsah správního spisu, včetně fotodokumentace. Dále již oprávněná úřední osoba poučovala žalobce o průběhu jednání, zejm. k výsledku svědků a dalšímu průběhu ústního jednání.
34. Dále krajský soud provedl důkaz připojenými fotografiemi ze dne 21. 6. 2016, a ze dne 11. 5. 2017, kde jde zejm. o fotografii sporné strany 13 správního spisu a druhé strany tohoto listu, kde je přilepena obálka s diskem CD. Soud ověřil z vlastností datových souborů obsahujících tyto fotografie, že datum pořízení těchto fotografií koresponduje s tvrzenými daty jejich pořízení.
35. Krajský soud poté ukončil dokazování a přikročil k vyhlášení rozsudku formou vyvěšení zkráceného znění na úřední desku.
36. Žaloba **není důvodná**.

37. Krajský soud především uvádí, že v této věci je veden spor o procesní skutečnosti, tedy to, jakým způsobem bylo vedeno řízení před prvostupňovým správním orgánem, a nikoliv o meritum věci, tedy zda se žalobce dopustil přestupkového jednání popsaného ve výroku prvostupňového rozhodnutí a zda bylo toto jednání správně právně kvalifikováno jako přestupek.
38. Žalobce soustředil své námitky k tomu, že ve správním spisu nebylo ke dni konání ústního jednání dne 21. 6. 2016 obsaženo CD s fotodokumentací, a dále, že fotodokumentací nebyl řádně proveden důkaz při jednání.
39. K prvnímu uvedenému tvrzení krajský soud uvádí, že k této otázce provedl doplňující dokazování žalobcem předloženými fotografiemi a také částí zvukového záznamu, který žalobce poskytl formou odkazu na zvukový záznam umístěný na jeho internetových stránkách. Ze správního spisu (především z protokolu o ústním jednání ze dne 21. 6. 2016) a z provedeného dokazování vyplývá, že bez důvodných pochybností lze usuzovat, že CD s fotodokumentací bylo ve správním spisu obsaženo, a to již k datu konání ústního jednání. I ze zvukového záznamu poskytnutého žalobcem vyplývá, že fotodokumentace byla konstatována oprávněnou úřední osobou, a to jako jeden z důkazů obsažených ve správním spisu. Žalobce se proti této konstataci – jak plyne rovněž z tohoto záznamu – při ústním jednání nijak neohradil, ani ji nerozporoval, přičemž k provedenému dokazování se téhož dne nijak nevyjádřil, o čemž shodně vypovídá jak protokol o ústním jednání, tak i odkazovaný zvukový záznam pořízený žalobcem. Fotografie, které žalobce předložil, nijak nevypovídají o tom, že by na 13. listu dokumentace chyběla příloha č. 1 (CD s fotodokumentací). Důkazy předložené žalobcem tedy nejsou s to vyvrátit procesní stav věci plynoucí ze správního spisu, že CD s fotodokumentací bylo součástí správního spisu již ke dni 21. 6. 2016.
40. Pokud žalobce tvrdil, že fotodokumentace na elektronickém nosiči dat nebyla ve správním spisu řádně zažurnalizována, krajský soud k tomu uvádí, že fotodokumentace je součástí písemností, které byly předloženy prvostupňovému orgánu Policií ČR a je zažurnalizována v rámci těchto písemností, jak vyplývá z přehledu spisu. Krajský soud toto nepovažuje za procesní pochybení.
41. Ze správního spisu rovněž jednoznačně vyplývá, že žalobce měl příležitost během správního řízení, jak se mohl s fotodokumentací dopravní nehody podrobně seznámit, a to nejen při ústním jednání, ale také při nahlížení do správního spisu prostřednictvím svého zmocněnce J. B.. Nahlížení do spisu dne 11. 5. 2017 již proběhlo po vydání napadeného rozhodnutí a nemá tedy na hodnocení průběhu správního řízení vliv. Každopádně krajský soud nesdílí názor žalobce, že neměl příležitost k seznámení se s obsahem správního spisu, přičemž tvrzení, že se o existenci CD s fotodokumentací se dozvěděl teprve až z napadeného rozhodnutí žalovaného, považuje za zjevně účelové a nevěrohodné.
42. Ohledně druhého okruhu žalobních tvrzení krajský soud uvádí, že fotodokumentace byla sice podle zvukového záznamu, kterým krajský soud doplnil dokazování při ústním jednání, pouze oprávněnou úřední osobou konstatována. Ze zvukového záznamu však nevyplývá, že by žalobce při ústním jednání požádal o promítnutí obsahu CD či že by se k fotografiím jakkoliv vyjádřil, což platí i o

zbývajícím konstatovaném obsahu správního spisu. Na druhé straně ze zvukového záznamu ani nevyplývá, že k promítnutí fotografií nemohlo dojít v průběhu udělování poučení oprávněnou úřední osobou či později. V tomto ohledu lze tedy předložený zvukový záznam považovat pouze za indicii k poznání skutečného průběhu ústního jednání ve vztahu k dokazování jednotlivými součástmi správního spisu.

43. Dokazování fotografií je třeba považovat za dokazování listinou v širším slova smyslu, a to i tehdy, má-li fotografie pouze elektronickou podobu. Některé fotografie mohou mít sice k charakteru klasické listiny blíže a některé zase mohou být považovány za jiný důkazní prostředek. Ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu fotografii jako důkazní prostředek totiž explicitně neuvádí, nicméně platí, že z hlediska povahy fotografie je tento důkazní prostředek nejbližší právě listině. Listinou lze ve smyslu § 53 odst. 6 správního řádu za přítomnosti účastníků či veřejnosti dokazovat vícero způsoby, a to buď přečtením jejího obsahu, anebo také její konstatací (resp. stručným označením a shrnutím jejího obsahu). Potřeba podrobného či méně podrobného sdělování celého obsahu listiny vyplývá vždy z individuálních okolností každého případu. V případě fotografie nepochybně spočívá podrobné seznámení s důkazem v jejím shlednutí, anebo alespoň v jejím zpřístupnění účastníku řízení při jednání. Charakter správního řízení nicméně nevylučuje, aby byla fotografie stručně označena či konstatována. Samotné ústní jednání primárně neslouží k seznámení účastníka s obsahem správního spisu (na rozdíl od nahlížení do spisu), nýbrž k objasnění skutkového stavu věci.
44. Žalobce pouze tvrdil, že dokazování fotografiemi neproběhlo procesně správně, nicméně netvrdil, že jaký konkrétní zásah do jeho práv by mělo toto tvrzené pochybení způsobit. Zejména žalobce nespojil svou námitku se zpochybněním skutkových závěrů o vině ze spáchání předmětného přestupkového jednání. Navíc žalobce sám mohl požadovat při jednání podrobné prohlížení fotodokumentace a mohl vznášet veškeré námitky proti obsahu správního spisu, jímž bylo dokazováno, a zejm. pak navrhopvat příp. další důkazy. V tomto kontextu lze tedy uzavřít, že jakkoliv není z předložených důkazů jednoznačné, zda byla fotodokumentace při ústním jednání skutečně prohlížena či nikoliv, není z námitek žalobce zjevný žádný efekt tvrzené procesní vady na zákonnost rozhodnutí o věci samé.
45. Pokud žalobce dále namítal, že ve vyjádření ze dne 23. 12. 2016, v němž navrhoval provést důkaz, z něhož bude patrné, kde začínalo dopravní značení „plná čára“, není z tohoto důkazního návrhu jednoznačně patrné, že by mířil k opakování důkazu fotodokumentací dopravní nehody, která již byla součástí správního spisu. Tento důkazní návrh tedy ani není způsobilý prokázat, že žalobci nebyl obsah fotografií založených ve správním spisu znám či že by vůbec nebyl o existenci CD s fotodokumentací obeznámen.
46. Za této situace krajský soud uzavírá, že i kdyby fotografie z přiloženého CD disku nebyly při ústním jednání promítnuty, což nelze mít ani z předloženého zvukového záznamu najisto postaveno, nejednalo by se za daných okolností o takovou vadu řízení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

47. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
48. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. prosince 2018

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.